

umuliggør den politiske løsning, som er så nødvendig.

I forlængelse af det vil jeg spørge: Er statsministeren klar over, at den tankegang, der gives udtryk for her, er den samme, som skaber den muslimske religiøse fundamentalisme, som er på vej i Tjetjenien, og som risikerer at give også os her i Vesteuropa meget store problemer, og at vi derfor har en meget stor interesse i at finde en politisk løsning? Og her kan man vel ikke komme uden om Maskhadovfolkene, for det var de folk, der blev valgt for nogle år siden ved legitime valg i Tjetjenien.

Kl. 15.00

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg synes, statsministerens svar giver kuldegysninger, for statsministeren står jo i virkeligheden og formulerer et ikkeindblandingsprincip over for andre magter, i hvert fald stormagter. Det er i øvrigt tvetunget, for der er jo visse andre lande, som man ikke holder sig tilbage fra ligefrem at besætte, hvis man mener, at regeringsforholdene skal laves om i de lande. Her gælder der nogle andre målestokke.

Det, statsministeren siger, er simpelt hen uden hoved og hale, og jeg vil godt gentage mit spørgsmål: Betyder denne nye ikkeindblandingspolitik, som statsministeren nu er ved at rode sig ud i, at Danmark ikke kan kræve, at et nationalt mindretal inden for en føderation – den russiske stat er jo en føderation med nationale mindretal – har ret til selvbestemmelse inden for føderationen, og at det skal respekteres? Er det det, statsministeren siger?

Det er da helt utroligt, at man skal høre sådan noget. Jeg håber, det skyldes, at efter at statsministeren er kommet hjem, har han ikke haft tid til at gennemarbejde spørgsmålets besvarelse ordentligt sammen med sine embedsmænd, og jeg vil egentlig opfordre ham til at gå hjem og foretage en ny læsning af spørgsmålet og så vende tilbage med en redegørelse til Folketinget.

Margrete Auken (SF):

Nu bliver der jo lejlighed til at svare, fordi vi også skal have en forespørgsel om problemet, men jeg vil godt lige bede statsministeren præcisere, hvad han mener med en politisk løsning. Det er jo ikke nok bare at sige en politisk løsning, vi må have at vide konkret, hvad statsministeren tænker på med det udtryk, når han er så tilbageholdende med at sige, at der er parter,

vi som danskere, der overholder de demokratiske procedurer, vil have mere tillid til end andre.

Hr. Holger K. Nielsen nævnedes Maskhadov og de andre, der var blevet valgt ved en proces, som alle anerkendte var fair. Det ville da være lidt uhyggeligt, hvis vi siger, at bare fordi det ikke passer russerne at forhandle med Maskhadov, passer det heller ikke Danmark at støtte ham, og så passer det heller ikke Danmark at kalde det en politisk løsning, hvis det er de mennesker, man efterlyser. Hvad mener statsministeren med udtrykket en politisk løsning? Hvem skal være aktører, hvem skal Danmark i givet fald støtte og hjælpe ud over Putin?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må fuldstændig afvise hr. Keld Albrechtsens påstande om, at jeg i dag har givet udtryk for en ikkeindblandingsstrategi, for det er da det modsatte, jeg har givet udtryk for.

Hr. Keld Albrechtsen var af den opfattelse, at jeg havde savnet tid til at forberede et svar, men jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg har fået det indtryk, at hr. Keld Albrechtsen og andre lider af nedsat hørevne eller nedsat evne til at forstå, hvad jeg siger. Jeg har sagt mange gange, at det naturligvis er EU's forpligtelse at holde denne sag på dagsordenen, vi har selv som aktivt formandskabsland for EU i den grad taget spørgsmålet op over for Rusland, og det er da alt andet end ikkeindblanding. Det er da indblanding, fordi vi ikke mener, at spørgsmålet om menneskerettigheder er et internt anliggende. Det er et universelt anliggende. Det er noget, vi alle sammen har ikke blot ret, men også en forpligtelse til at blande os i, og det er derfor, vi har det på dagsordenen i vores dialog med Rusland. Må jeg hertil føje, at spørgsmålet om nationale mindretalsrettigheder mener jeg er omfattet af de folkeretlige forpligtelser, som jeg omtalte før.

Så spørger hr. Søren Søndergaard, hr. Holger K. Nielsen og navnlig fru Margrete Auken, hvad der ligger i en politisk løsning. Det vil selvfølgelig føre for vidt at gå ind i alle detaljer her og nu, men hvis den skal være holdbar, og hvis den skal være bæredygtig, skal man efter min mening finde en løsning, der inkluderer de forskellige grupper i Tjetjenien på en måde, som gør, at de forskellige interesser bliver tilgodeset. Hvis jeg skal sige det overordnet, er det dét, man skal sikre, for at der kan blive varig fred og stabilitet i området.